

facit in *Hist. Typogr. supracit.* In *Ciceronis* tamen *Officia* eum quidpiam edidisse non reperi.

LXX.VIII E. 30.

379 Codex membraneus lat. Sec. X. Folior. nunc 205. f. probe exaratus, forma pene quadrata complectitur *Commentaria in Pentateuchum*, quorum ea, quae in *Genesin* sunt, ad *Remigium Monachum S. B. Antissiodorensis* pertinent, qui vivendo et docendo Seculum X. adtigit, et de quo videndus T. VI. *Hist. Litterar. Franciae* a p. 99. Primum Cod. nostri folium Sec. XIV. restitutum sic habet: *In Nomine Domini Amen. Incipit expositio Remigij super bresith. idest super Genesin.* Eodem caractere et minio additur: *Iste liber iohannis veitmanstaler presbiteri de feustritz est.* Exponitur primo Praefatio *Hieronymi* in *Pentateuchum* ad *Desiderium* hoc initio: *Desiderius vocabatur episcopus quidam familiaris et amicus beati ieronimi &c.* Dein: *Incipit textus bresith idest genesis.* Sic: *In principio creavit deus caelum et terram; Auctor huius operis sicut sancti doctores tradunt. cognoscitur fuisse moyses &c.* Ultima sunt: *Delectationes in dextera tua usque in finem. Amen. Explicit Commentum Praesith.* Commentum istud a *Remigio* elaboratum solus tradit *Anonymus Mellic.* c. 66. Neque id mirum; teste enim *Bern. Montefalconio Diar. Ital.* c. 3. in *Cod. Padolironensi* *Remigio* fere coae-

vo, in quo *Commentarius* ejus in *Marcum* continetur, Titulo adiecit *Librarius: In omnibus autem nomen suum tacuit, ut cum sapientia culmen quoque humilitatis attingeret.* Naetus est tamen solertissimus *Pezius* *Codices* duos *Tegernseensem* et *Garstensem Remigii* nomine insignitos, e quibus Opus nostrum T. IV. *Thes. Anecd.* p. 1. publicaret. His itaque tertium nostrum accense. Praeter antiquiorum PP. Sententias Auctorem jam etiam *Walafridi Strabi Glossam* compilasse argumento est *Expositio* illius: *Terra autem inanis et vacua.* quae enim sequuntur: *Inutilis scilicet et infructuosa et incompressa. omnia enim elementa &c.* iisdem pene verbis in praedicta *Glossa* habentur. Ita et e *Rabani Comment. in Genesin* totum locum ultimum a C. L. v. 23. suum fecit, ut conferenti patebit. Quare, nisi testimonium *Anonymi Mellic.* et trium *Codicum* obstaret, facile quis omnem hanc *Geneseos* expositionem *Walafrido Rabani* discipulo adscribe- ret, motus maxime sequentibus.

II. fol. 52. *Incipit Prologus Subsequentis Operis. Libri Exodi.* Audi Praefamen. *Huius libri quam subiectam cernis explanatiunculam. domnus brabanus de dictis sanctorum augustini hieronimi isidori gregorii. et domni bedae. et aliorum sanctorum venerandis congregans suis discipulis (Fuldae) auctoritate tradidit catholica.* Quorum ego ultimus strabus ipsam quanta potui breuitate ne penitus de memoria laboretur. notavi. humiliter lectorem depo-

deposcens. ut si quid extra lineam
reſtitutionis in illa positum inuene-
rit non magistro imputet sed meę
tarditatis ignauie. misericorditer ta-
men mihi compaſſus ueniam tribuat
postulanti. Nec enim tutum est
aliena damnare. illi qui propria uir-
tute se non potest conseruare. Sciat

tamen uoluntatis mihi fuisse. fidei
reſtitutionem nusquam deseruisse.
Si quid autem fortasse in eo dignum
inuenerit. agat deo gratias. et ora-
tione profusa magistro cuius hec la-
bore ausi fuimus. apud deum perpe-
tuam beatitudinem optare memi-
nerit.

Hunc Librum Exposuit Hrabanus Jure Sospita.
Strabus Et Imposuit Friuolus Hos Titulos.

Habes igitur *Walafridi Strabi* ju-
uenis Monachi *Divitis Augiae*
studiorum caussa *Fuldam* missi
adolescente Seculo IX. Excepta
ex ore Magistri, diuersa cum ab
hujus *Commentario in Exodum*,
qui proſtat *Opp. T. II. Colon.*
1626. p. 84. tum a *Walafridi*
Glossa dicta *ordinaria*, cujus ta-
men ueluti Rudimenta haberi pos-
sunt. Eorum initium est: *Exodus*
exitus dici potest. quia greci *odum*
(ὅδον) uiam. *odoporicum* (ὁδοπορικόν)
uiaticum uocant; *Hebraice* autem.
elesmoth (עֶלְמוֹת) idem li-
ber uocatur. = Erant igitur omnes
anime eorum quę egressę sunt et
rel. Quod hic. *LXX.* tantum po-
nuntur. apud *Lucam* uero *LXXV.*
uel apud *LXX* interpretes. illa ratio
esse uidetur. quod apud hebreos moris
est in maiori numero minorem siqui-
dem amplecti &c. Finis pia preca-
tio, ut supra in *Genesi*, quae clau-
ditur: et humane fragilitatis con-
tagione emundatum. quandoque ad
tabernaculum tuum peruenire conce-
das. quod beati inhabitant. et te lau-
dabunt in secula seculorum. Amen.
En accessionem ad *Popularis* no-
stri *Walafridi* opera, quam nul-

libi memoratam, minus editam
ſciam.

III. fol. 115. p. 2. Prologus
Walafridi Strabi In Leuiticum.
Incipit: *Sequentis libri id est le-
uitici breuissimam annotationem* ego
strabus &c. Nacti sunt *Ἐπιτομὴν*
hanc Editores *Rabani Colon.* eam-
que T. II. post ipsum *Rabani*
Comment. in Leuitic. p. 296. in-
feruere. Ejus initium: *Commen-
tum Strabi In Leuiticum. Vaicra*
(וַיְקַרְא) id est *leuiticus*. quasi ob-
latoribus (l. oblatorius) uel sacer-
dotalis liber &c. In *Editis* rursus
in piam *Precationem* definit, quae
tamen abest a *Cod.* qui finit: sine
ulla mutatione. ex debito in hostiam
offeretur. cetera ut supra. *Expli-
cit in Leuiticum.*

IV. fol. 151. Incipit *Exposi-
tio Walafridi In Librum Numere*.
Nulla hic *Praefatio*, sed ini-
tium: *Loquutus est Dominus ad*
*Moyſen in Monte Synai. in Ta-
bernaculo foederis. Synai interpre-
tatur rubus. De tabernaculo foede-
ris autem loquutus est dominus le-
gislatori ut meminissent se in man-
datis domini hi quibus dicebatur in-
cedere debere* &c. Finis pius rur-

sum motus est: *Ineffabilem clementiam tuam domine deprecor. ut per unigeniti tui passionem sanctissimam penitentia. et flagellis tuis me emendatum in numerum tibi placentium cum hostiis uirtutum quandoque transire concedas. qui in trinitate. et unitate perfecta in secula regnas amen. Uualafriidi expositio in Numerum explicat. Aequae ignota ac illa in Exodum.*

V. fol. 179. p. 2. *In Dei Nomine Incipit Expositio Remigii In Deuteronomium.* Quis hic Remigius? Remigiusne Antissiodorensis, cujus nomine Commentarium in Genesin, quem supra vidimus, publicavit Pezsius? Narrat hic in *Dissert. Isag.* ad T. IV. p. 1. in eodum Cod. Tegernseensi et Garstensi, e quibus Commentarium illum depromsit, item in tertio Paumgartenbergensi haberi sub Remigii nomine Commentarium in Pentateuchum hoc initio: *Deuteronomium lex secunda dicitur.* Quod idem est initium nostri praesentis Tractatus. At praeterquam, quod Librum solum Deuteronomii appellare Pentateuchum magnam Scriptoris arguat incertitiam, addit ipsemet Vir Cl. se postea deprehendisse Commentarium illum non Remigii, sed Rabani esse, interque hujus excusa Opuscula proflare. Quo loco utinam illi placuisset editionem ipsam designare! Commentarius enim Rabani in Deuteronomium, qui in edit. Colon. T. II. p. 408. legitur, nihil commune cum nostro praesenti habet. Anonymus praeterea Mellic. nihil de Remigii aliqua in Deuteronomium

Expositione, et quanquam Sixtus Sen. Bibl. L. IV. p. 318. dicat, eum in omnes Moysis libros commentatum, facile tamen falsa cujusdam Codicis inscriptione decipi potuit, ut etiam Autores *Hist. Liter. Franciae* T. VI. p. 104. censent. Cum itaque nihil sit, quod Commentarium nostrum vel Remigio, vel etiam Rabano solide adferat, vehementer inclinor, ut ejusdem esse dicam, cujus sunt praecedentia, Walafriidi scilicet Strabi, idque cum propter tractandi methodum et stilum, qui idem est ac praecedentium, tum, quod in *Monastico Anglic.* T. III. p. 363. Catalogus Bibliothecae Ecclesiae cathedralis Londin. anno 1458. concinnatus memoretur, in quo post Glossam Nostri in Biblia speciatim adducitur Strabus Gallus super Deuteronomium. *Επιστολὴ Galli* inde ortum videtur, quod e quorundam sententia in S. Galli Coenobio educatus, ibidemque etiam Decani munere functus sit, licet sint, qui utrumque controvertant. Vide saepe cit. *Hist. literar. Franciae* T. V. p. 59. et *Fabricii Bibl. med. Lat.* L. XXI. p. 310. Initium porro, ut jam coepi dicere, Commentarii nostri est: *Deuteronomium dicitur lex secunda. Haec fuit causa scribendi hunc librum. ut ea quae facta uel dicta fuerant breuiter collecta arcuius in memoria populi tenerentur &c.* Pauca, et fortasse nec integrum folium, in fine desunt; adhaeret enim in expositione C. ult. v. 7. his verbis: *hic autem numerus CXX. eos significat qui uel in uetere*

ueterae uel in nouo testamento legis et euangelii — —.

Illud occasione praestantis huius Codicis addam: non illico cum Autoribus *Hist. Liter. Franc.* in *Vita Rabani* T. V. p. 195. condemnandam videri inscriptionem illam *Commentariorum Rabani* in *Exemplo Collegii Novi Oxoniens.* quae habet: *In Genesin commentarios edidit ipse per se, quae sequuntur expositiones in 4. libros Moysis proficiscuntur a Strabo ejus discipulo, qui magistri sui dicta fideliter annotavit.* Fieri enim potest, ut *Codex* ille eadem contineat, quae nos hic recensuimus. Vide *Cavei Script. Eccl. Hist. Lit. Vol. II. Basil.* 1745. p. 37. f.

Praeterea fronti illius *Sec. XIV.* sequentes *Notae Temporum* adscriptae sunt:

Anno domini MC. ordo cisterciensium cepit. Cistercium aedificatum a. 1098.

Anno domini MCCVI. ordo fratrum minorum esse cepit.

Anno d. MCCXVI. ordo predicatorum esse cepit.

Anno d. MCLXI. Marchionatus Austriae mutatus est in ducatum. Eodemque anno ducatus bohemie mutatus est in Regnum. Utrumque paullo citius.

Anno d. MCXLIII. Richardus rex anglie a duce Leopoldo Austriae captus est. Pro 1193.

Anno d. MCCXI. Sancta Chundis transfertur.

Anno d. MCCXV. Innocencius papa concilium Rome celebrauit. Lateranense IV.

Anno d. MCCLXXIII. Gregorius papa decimus concilium Lugdunio celebrauit. Potius 1274.

Anno d. MCCXXX. Leopoldus dux Austriae obiit. Gloriosus.

Anno d. MCCXXXI. Ludovicus dux occiditur. Primus hujus nominis Bavariae.

Anno d. MCCXXXVI. Sancta Elizabeth est translata. Nempe Thuringica. Et Henricus rex exilio relegatur. Filius scilicet Friderici II. Imp. Alii an. 1235. adsignant.

Anno d. MCCXLI. eclipsis facta est, et tartari poloniam uastauerunt. Duce Batukhan. Alii anno 1240.

Anno d. MCCLI. Chunradus rex est angustatus Ratispone. De conspiratione hac vide Chronicon August. ad h. a. in Struvii Corp. Hist. Germ. T. I. p. 481.

Anno d. MCCXLVI. Fridricus dux Austriae est occisus. Bellicosus, in praelio cum Hungaris.

Anno d. MCCLX. flagellatores surrexerunt. Perusiae scilicet, duce, ut fertur, Rainerio Eremicola. et rex bohemie ungaros devicit. Ottocarus II. Belam IV. Stiriam occupare volentem.

Anno d. MCCLII. Otacharus factus dux Austriae. Contra Fridericum Badensem.

Anno d. MLXXXV. beatus Cholumannus Austriae passus est dominante Henrico Margraui in Mar-

*Marchionatu Austriae. Lapsus
luculentus pro a. 1012.*

Anno d. MCCLXXXVIII.

*Rex adolfus (Naffovius) a du-
ce Alberto Austriae occiditur.*

*Anno d. MCCC. Rex tartarorum
(Cafan-khan) Soldanum regem
babilonie (Naser Mohammed)
interfecit et sepulchrum domi-
nicum acquisitum oleo rosario
emundavit. et ipse baptisatus cum
toto exercitu. sanctam terram
fere totaliter expugnauit et in
festo Natiuitatis domini prece-
dente stella Comata mediocris
apparuit manifeste. De Come-
ta testatur Hevelius et Lubie-
niecius, cetera vera falsis mix-
ta, ut solet, per Europam
sparsa.*

LXXI. VIII E. 16.

365 Codex membraneus lat. Sec.
XIII. Folior. 126. f. nitide exa-
ratus, rubricisque distinctus con-
tinet: I. *Commentaria in Penta-
teuchum*, quibus manus Sec. XIV.
inscripsit: *Beati Remigij Super
quinque Libros Moyfi*. Edidit Re-
migij Antissiodorensis O. S. B. *Com-
mentaria in Genesin* solertissimus
Bern. Pezsius T. IV. *Thef. Nov.
Anecd.* quae a nostris toto coelo
abeunt. Sunt enim Nostra Bruno-

*nis ex Monacho Astensi et Abba-
te Cassin. ad infulas Signienses
promoti, mortuique a. 1125. de
quo plura in Mauri Marchesii
Dissert. ejus Operibus praefixa,
quae ex edit. Veneta 1651. in
Bibl. PP. Lugd. T. XX. ad p.
1294. commigrarunt, initium-
que ducunt a Commentariis, quae
prae manibus habemus. Abest a
Codice Epistola praevia ad Pe-
trum Coepiscopum. Opus ipsum
sic inchoat: *In principio creauit
deus celum et terram. In principio
inquit et ante omnem creaturam
creauit deus celum et terram. Hoc
enim et psalmista testatur &c.* At-
que ita, ut in Editis, si lectio-
nis hinc inde variationem demas,
usque ad finem decurrit, qui est:
*sed spiritum uiuificantem sequamur
ut in eternum uiuamus. Quod ipse
nobis praestare &c.* Quibus rursus
imperitus ille subiecit: *Expli-
ciunt expositiones beati Remigij,
Rhemensem illum, ut nullus du-
bito, in mente habens.**

II. fol. 125. Sequuntur Car-
mina non tamen *si xngos* exarata
Hildeberty ex Monacho Cluniac.
ad Sedem Cenomanens. et tandem
ad Archiepiscopatum Turonens.
profecti mortuique a. 1139. cu-
jus nomen tacetur. Primum in-
cipit:

Melchisedech domino panem uinumque litauit &c.

Extat in *Hommeyana* et *Beaugen-
driana* Opp. Hildeberty editione,
et in hac quidem *Parif.* 1708.
col. 1151. Sed addam, quae Co-

*dex noster aliter et saltem non
pejus legit. V. 5. diluit pro ex-
piat. v. 17. caro carnes pro crux
carnes. v. 27. bona traditio pro
pia.*